

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Plenárisülés-dokumentum

A7-0406/2012

10.12.2012

JELENTÉS

Városrehabilitáció mint a gazdasági növekedéshez való hozzájárulás az EU kohéziós politikájának keretében
(2011/2311(INI))

Regionális Fejlesztési Bizottság

Előadó: Andrea Cozzolino

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS	10
A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE.....	13

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

Városrehabilitáció mint a gazdasági növekedéshez való hozzájárulás az EU kohéziós politikájának keretében (2011/2311(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 174. és 176. cikkére, amelyek meghatározzák a gazdasági, társadalmi és területi kohézió célkitűzését, valamint az elérendő strukturális célú pénzügyi eszközöket és előírják, hogy az Európai Regionális Fejlesztési Alap rendeltetése az Unión belüli legjelentősebb regionális egyenlőtlenségek orvoslását segíteni,
- tekintettel az „Európa 2020: Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című, 2010. március 3-i bizottsági közleményre (COM(2010)2020),
- tekintettel 2010. május 20-i állásfoglalására¹ a kohéziós politikának a lisszaboni és az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek eléréséhez való hozzájárulásáról,
- tekintettel „A valódi területi, társadalmi és gazdasági kohézió kialakításáról az EU-n belül – a globális versenyképesség elengedhetetlen feltétele?” című, 2010. december 14-i állásfoglalására²,
- tekintettel a Bizottság 2010. november 9-i közleményére, melynek címe: „A gazdasági, szociális és területi kohézióról szóló ötödik jelentéssel kapcsolatos következtetések: a kohéziós politika jövője” (COM(2010)0642),
- tekintettel az „Új készségek és munkahelyek menetrendje: Európa hozzájárulása a teljes foglalkoztatottsághoz” című 2010. november 23-i európai bizottsági közleményre (COM(2010)0682),
- tekintettel „A szegénység és társadalmi kirekesztés elleni küzdelem európai platformja: A szociális és területi kohézió európai keretrendszer” című 2010. december 16-i bizottsági közleményre (COM(2010)0758),
- tekintettel az „Erőforrás-hatékony Európa – Az Európa 2020 stratégia keretébe illeszkedő kiemelt kezdeményezés” című 2011. január 16-i bizottsági közleményre (COM(2011)0021),
- tekintettel az ERFA és a többi strukturális alap jelenlegi helyzetéről és a hatékonyságuk növelését szolgáló jövőbeli szinergiákról szóló 2011. június 23-i állásfoglalására³,
- tekintettel „A GDP-n innen és túl – A haladás mérése változó világunkban” című 2011.

¹ HL C 161. E, 2011.5.31., 120. o.

² HL C 169. E, 2012.6.5., 29. o.

³ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0286

június 8-i állásfoglalására¹,

- tekintettel a „Befektetés a jövőbe: új többéves pénzügyi keret (MFF) a versenyképes, fenntartható és befogadó Európáért” című 2011. június 8-i állásfoglalására²,
- tekintettel a Bizottság ötödik kohéziós jelentéséről és a 2013 utáni kohéziós politikai stratégiáról szóló 2011. július 5-i állásfoglalására³,
- tekintettel 2011. szeptember 27-i állásfoglalására „a strukturális és kohéziós alapok felhasználásáról: tanulságok az EU jövőbeli kohéziós politikájára nézve”⁴,
- tekintettel a Közös Stratégiai Kerethez tartozó Európai Regionális Fejlesztési Alapra, Európai Szociális Alapra, Kohéziós Alapra, Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1083/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2012. március 14-i európai parlamenti és tanácsi rendeletre (COM(2011)615),
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapról és „a növekedést és munkahelyteremtést szolgáló beruházás” célkitűzéséről szóló egyedi rendelkezésekről, valamint az 1080/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2011. október 6-i európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatra (COM(2011)0614),
- tekintettel az Európai Szociális Alapról, és az 1081/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2012. március 14-i európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatra (COM(2011)0607),
- tekintettel az Európai Unió társadalmi változás és innováció programjáról szóló 2011. október 6-i európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatra (COM(2011)0609),
- tekintettel a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem európai platformjáról szóló 2011. november 15-i állásfoglalására⁵,
- tekintettel „A városi mobilitás új kultúrája felé” című 2008. július 9-i állásfoglalására⁶,
- tekintettel „A kohéziós politika városi dimenziója az új programozási időszakban” című 2009. március 24-i állásfoglalására⁷,
- tekintettel a városi mobilitásról szóló cselekvési tervre vonatkozó 2009. április 23-i

¹ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0264

² Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0266

³ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0316

⁴ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0403

⁵ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0495

⁶ HL C 294. E, 2009.12.3., 42. o.

⁷ HL C 117. E, 2010.5.6., 73. o.

állásfoglalására¹,

- tekintettel „Az Európai városfejlesztési menetrend és jövője a kohéziós politikában” című 2011. június 23-i állásfoglalására²,
 - tekintettel a bővítéssel összefüggésben a városokkal kapcsolatos kérdésekről szóló 2005. október 13-i állásfoglalására³,
 - tekintettel „A városi környezetre vonatkozó tematikus stratégiáról” szóló 2006. szeptember 26-i állásfoglalására⁴,
 - tekintettel a városi fejlődésről és területi kohézióról szóló nem hivatalos miniszteri találkozón 2007. március 24–25-én elfogadott, a fenntartható európai városokról szóló Lipcsei Chartára,
 - tekintettel a 2010. június 22-én Toledóban tartott informális miniszteri találkozón elfogadott, a városfejlesztésről szóló toledói nyilatkozatra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére (A7-0406/2012),
- A. mivel az európai polgárok 80%-a városi környezetben él (a vidékről a város felé tartó migrációs áramlás következtében ez az arány tovább nő), ahol leginkább érezhetők a gazdasági válság hatásai, és ahol szembe kell nézni az éghajlatváltozás elleni küzdelem, a munkahelyteremtés, a jólét és az életminőség jelentette kihívásokkal;
- B. mivel a városi térségeknek közép- és hosszú távú cselekvési terveket kell kidolgozniuk a fenntartható gazdasági, társadalmi és területi fejlesztés vonatkozásában;
- C. mivel a városok képezik a gazdaság, a termelés és a foglalkoztatás motorját, ugyanakkor itt jelentkeznek a városi perifériához, a munkanélküliséghez és általában véve a társadalmi kirekesztettséghez és a szegregációhoz, valamint a környezetszennyezéshez kapcsolódó problémák;
- D. mivel az erős városi területeknek is van pozitív hatása a környező vidéki területekre, ami így átgyűrűző hatásokat eredményezhet;
- E. mivel újra át kell gondolni a városi periféria fogalmát a térbeli szegregáció jelenlegi, társadalmi polarizációt eredményező tendenciájának megváltoztatása érdekében;
- F. mivel a városi környezetben folyamatban lévő átalakulási folyamatok egyre növekvő elvárásokat és problémákat vonnak magukkal, amelyeket hagyományos állami intézkedésekkel próbálnak megoldani, és amelyekhez ezért innovatív és integrált gazdasági, szociális és területi kohézióra irányuló mechanizmusok szükségesek;

¹ HL C 184. E, 2010.7.8., 43. o.

² Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0284

³ HL C 117. E, 2010.5.6., 73. o.

⁴ HL C 306. E, 2006.12.15., 182. o.

- G. mivel a számos városban megfigyelhető társadalmi-demográfiai változás miatt a lakosság a régebbi városrészekben elhelyezkedő otthonaiból új, külvárosi lakókörnyezetbe, a város szélén található városi területekre vagy egyszerűen a nagy agglomerációkhoz közel felépült új városokba költözött;
- H. mivel a társadalmi egyenlőtlenség sok városi térségben jelent kihívást, és mivel városnegyedek közötti egyenlőtlenségek gyakran a nem megfelelő lakáspolitikák következményei, illetve abból a tényből fakadnak, hogy a szolgáltatásnyújtás gyakran a tehetősebb területekre korlátozódik;
- I. mivel a hagyományos megközelítések felülvizsgálata jó alkalom lehet a terek, a közösségi szükségletek és a polgárok részvétele megtervezésének újraértelmezésén alapuló, várostervezéshez kapcsolódó kísérletezési és tervezési folyamat elindítására;
1. megjegyzi, hogy a helyi fejlesztési modell a kohéziós politika legfontosabb erősségét képezi, mert meghatározó mobilitási tényezők ösztönzik a polgárokhoz legközelebb álló, legjobb választások kiválasztását, a közös fellépéseket, valamint koherensebb, hatékonyabb és működőképesebb fellépéseket, ezenfelül pedig nagyfokú láthatóságot biztosít a nehezebb kihívásokkal szembenező uniós területeken végrehajtott közösségi fellépéseknek;
 2. új uniós szabályozói szakasz megkezdésére szólít fel, mely a városi területek megőrzését és újjáélesztését célzó tervhez kapcsolódik, amely, tiszteletben tartva a szubsidiaritás elvét, megteremtheti a szükséges jogalapot, közös közép és hosszú távú célokat határozhat meg és optimalizálhatja a kohéziós politikai alapok használatát;
 3. reméli, hogy olyan fellépésekre kerül sor, amelyek a kulturális örökség népszerűsítésével egyidejűleg a már meglévő városrészek – köztük az elhanyagolt kerületek – fejlesztésére és helyreállítására, az elhagyott területek és szerkezetváltáson átmenő térségek funkcionális átépítésére, a lakóhelyek vonzerejének dinamikus fejlesztési folyamat révén történő visszaadására, valamint az olyan, erős szimbolikus jelentéssel bíró és hagyományokban gazdag területek közösség számára történő visszaadására irányulnak, amelyek elvesztették eredeti funkciójukat vagy fokozatosan elhanyagolttá váltak;
 4. kéri a kulturális és gazdasági források mozgósítását, a városátalakítás társadalmi fenntarthatóságának prioritást tulajdonítva, ezáltal hozzájárulva a városi területeken élő, a társadalom perifériájára szorult, kiszolgáltatott csoportok társadalmi beilleszkedéséhez és integrációjához a fejlesztési potenciál kihasználása érdekében, tudva, hogy a városi területek regenerációs folyamatai magukban hordozzák a népesség legkiszolgáltatottabb rétegei kirekesztésének kockázatát; hangsúlyozza ezért, hogy a lakosokat már a lehető legkorábbi szakaszban szorosan be kell vonni;
 5. hangsúlyozza, hogy a városi területeknek kulcsszerepet kell játszaniuk az Európa 2020 stratégia gazdasági, társadalmi és környezetvédelmi célkitűzéseinek elérésében, és hangsúlyozza, hogy az Unió csak akkor lehet globális szinten versenyképes, ha a kohéziós politika teljes mértékben kihasználja az Unió valamennyi régiójában és városi területében rejlő potenciált;
 6. reméli egy olyan integrált megközelítés kialakítását, amely figyelembe veszi a természeti-

környezeti rendszer történelmi-kulturális és társadalmi-termelési környezettel való összekapcsolását, biztosítva az infrastrukturális hálózat fejlesztését, a városi terek javítását és a gazdasági környezet növekedését, valamint előmozdítva a terület sokoldalú felhasználását azáltal, hogy integrálja a lakóépületeket a nem lakóépületekkel, a tárgyi infrastruktúrákat a nem tárgyi kapcsolatok rendszerével;

7. hangsúlyozza, hogy ehhez a városrehabilitáció új formáira van szükség, melyek középpontba helyezik a közösség közterek, parkok, szabadidős tevékenységek, kultúra és sport iránti igényét;
8. reménykedik a részvételt ösztönző tervezés dinamikáiban, valamint a különböző szervezetekkel és az állampolgárokkal folytatott partnerségek kialakításában annak érdekében, hogy biztosítani lehessen az általános politikák és az egyedi területi szintek között szükséges kapcsolatot, hangsúlyozva sajátosságaikat, identitásukat, hagyományaikat és történelmüket, valamint megerősítve a közösséghez való tartozásuk érzését és az intézményekbe vetett hitüket;
9. hangsúlyozza, hogy a városi rehabilitáció és a gazdasági megújulás szorosan kapcsolódnak egymáshoz, és hogy egy vonzó lakókörnyezet megvalósítása a gazdasági fellendülés döntő tényezőjévé válhat; rámutat, hogy ennek megvalósítása érdekében a városi rehabilitációt olyan, új megközelítéssel kell párosítani, amely meg tudja akadályozni a városi hanyatlást, elő tudja mozdítani a rászoruló és a háttérbe szorult területek fejlesztését és – társadalmi intézkedésekkel kiegészítve – képes támogatni a gazdasági növekedést és munkahelyteremtést;
10. határozott intézkedésekre szólít fel az energiahatékonyság hiányának leküzdésére az épületek funkcionális rehabilitációja, valamint jobban megtervezett és megfelelőbben elhelyezkedő lakóegységek megvalósítása révén, a szociális lakhatás tekintetében is; felszólít továbbá a zsúfoltság, a szennyezés és a zaj oly módon történő csökkentésére, hogy a város versenyképesebbé váljon a környezeti problémák tekintetében;
11. hangsúlyozza, hogy stratégiát kell kidolgozni a földrengés vagy áradás szempontjából magas kockázatúnak minősített területeken található városi és ingatlanörökség megőrzésére és biztonságossá tételére;
12. megjegyzi, hogy véglegesíteni kell a források felhasználását, hogy biztosítani lehessen a demográfiai fejlődésből, a népesség fokozatos előregedéséből és a városok nagy népsűrűségéből fakadó problémák integrált megközelítését; felhívja a figyelmet, hogy a strukturális alapok projektjei megoldásokat jelenthetnek a súlyos problémákra, illetve az emberekre kell összpontosítaniuk, és külön figyelmet kell szentelniük társadalmunk hátrányos helyzetben lévő rétegeinek, például a kiskorúaknak, fiataloknak, nőknek és időseknek;
13. üdvözli a városok közötti hálózatok kiépítésének, illetve a tapasztalatok és a bevált gyakorlatok cseréjének előmozdítása céljából megtett lépéseket; rámutat, hogy ezen intézkedéseket tovább kell fokozni és ki kell terjeszteni a funkcionális városi területekre is; evégett kéri a meglévő eszközök kiterjesztését, hangsúlyozva ugyanakkor, hogy mielőtt új struktúrákat hoznának létre, az e célból a már meglévő programokat és szervezeteket kell használni;

14. üdvözli azt a rendelkezést, miszerint az ERFA forrásainak legalább 5%-át a fenntartható városfejlesztést célzó integrált fellépések céljára kell rendelkezésre bocsátani, ezek irányítását pedig a városokra kell bízni; hangsúlyozza, hogy ez az összeg minimális célkitűzés, és a funkcionális városi területeken végrehajtandó fejlesztések támogatására kell fordítani; felhívja a hatóságok különféle szintjeit, hogy az új eszközökkel úgy éljenek, mint közösségi irányítás alatt zajló helyi fejlesztéssel;
15. ellenzi a fent említett források felhasználásának rugalmatlanságát az integrált területi beruházások (ITT) végrehajtása során; úgy véli, hogy a tagállamoknak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy specifikus regionális program vagy konkrét prioritási vonal alapján is végrehajthassák a fenntartható városfejlesztés érdekében teendő integrált fellépéseket;
16. kiemeli, hogy – bár a városi területek kulcsfontosságú szerepet tölthetnek be növekedési központként és a növekedés motorjaként – a városszéli, szomszédos és vidéki területek problémáinak kezelésekor a helyi fejlesztési igényekre is figyelemmel kell lenni, egy konfliktusmentes, egymást kiegészítő és egymással együttműködő kapcsolat előmozdítása érdekében, illetve a városkörnyéki vidéki területek fokozatos elvesztésének – ami az ilyen területek építési területté való tendenciózus átalakításának a következménye – megakadályozására, a közszolgáltatásokhoz való hozzáférés fejlesztésével egyidejűleg;
17. a helyi és regionális hatóságok adminisztratív képességének javítására szólít fel – például a szakmai támogatás fokozott igénybevétele révén, akárcsak a gazdasági és társadalmi szereplők adminisztratív képességének javítására a strukturális alapok kezelését illetően, a valós sokszintű kormányzásért, a célkitűzések elérése érdekében; kulcsfontosságúnak tekinti, hogy a helyes gyakorlaton alapuló, fenntartható multifunkcionális hálózatokat oly módon fejlesszék és terjesszék, amely elősegíti az életteli, integrált, az egyes régiók igényein alapuló város-vidék partnerségeket;
18. hangsúlyozza annak lehetőségét, hogy hálózatépítés alakuljon ki az ERFA által finanszírozott, a fenntartható városfejlesztésre irányuló kísérleti projektek és a Horizont 2020 elnevezésű új többéves program között annak érdekében, hogy innovatív megoldásokat és megismételhető stratégiákat lehessen biztosítani a városi rehabilitáció területén;
19. meggyőződése, hogy a Polgármesterek Szövetségétől szerzett tapasztalatok jó kiindulási alapot jelenthetnek az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek további megvalósítása során;
20. fenntartható mobilitáskezelési modellre szólít fel, amely a várostervezés szerves részét képezi, és amely több tömegközlekedési lehetőséget és a városi áruszállítás és szolgáltatásnyújtás szükségleteinek megfelelő, rendszerszintű logisztikai hálózatot foglal magába, kellő figyelmet fordítva a környezettudatos szállítmányozás igényeire;
21. meggyőződése, hogy az olyan környezetvédelmi problémák, mint a hulladékkezelés olyan komoly gondot jelentenek, amely túlmutat a pusztán technikai szempontokon és befolyásolja a szociális ügyeket; kéri továbbá a minőségi városi vízellátási és víztisztítási szolgáltatások biztosítására irányuló intézkedések folytatását, mivel ez mind a lakosság, mind a környezet javát szolgálja;
22. hangsúlyozza, hogy a zöldterületek és a városi parkok növelése a természeti, történelmi és

kulturális örökség szempontjából hatalmas értékkel bír, valamint hozzájárul a mikroklíma negatív hatásainak szabályozásához, egy jobb energia-költségvetés létrejöttéhez és nagyobb pénzügyi megtakarításokhoz, növeli a városi környezet fenntarthatóságát és minőségét, illetve lehetővé teszi szabadidős és társadalmi igények kielégítését;

23. kéri, hogy a városi rehabilitáció folyamatának meghatározása során biztosítsanak elsőbbséget olyan anyagoknak és műszaki megoldásoknak, amelyek a közösségi politikákban meghatározott célkitűzésekkel összhangban megfelelnek az energiamegtakarítási követelményeknek;

24. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

INDOKOLÁS

A lakosság több mint kétharmada városi környezetben él. A városok olyan helyek, ahol a problémák keletkeznek, ugyanakkor a megoldásokat is itt lehet megtalálni. A városi környezetben a tudomány és a technológia, a kultúra és az innováció termékeny talajra talál. Másrészt a városokban összpontosulnak olyan széles körű problémák, mint munkanélküliség, bűnözés és szegénység. Ezenfelül a városok azok a helyek, ahol leginkább érezhetőek a gazdasági válság hatásai, és ahol szembe kell nézni az éghajlatváltozás elleni küzdelem, a munkahelyteremtés, a jólét és az életminőség jelentette kihívásokkal. Városaink fejlődése fogja meghatározni a gazdasági, társadalmi és területi fejlődés jövőjét.

Mint arra az Európai Bizottság „A jövő városai – Kihívások, víziók, lépések a jövő felé” című jelentése is rávilágít, az elmúlt évtizedek városterjeszkedései a városi és építkezési helyzet komoly súlyosbodásához vezettek, amit egyre inkább a városiasodással összefüggő munkálatok és alapvető szolgáltatások hiánya idéz elő. Az uniós intézményeknek ezért új ösztönzőket és megfelelő eszközöket kell nyújtaniuk, amelyek segítségével kigondolhatók a jövő városai. Ugyanakkor a városoknak aktív részt kell képezniük az olyan uniós politikák és fellépések előkészítésében és megvalósításában, amelyek közvetlen hatással vannak területeik fejlődésére: a városközpontok mobilitása, az elavult lakóépületek energiafogyasztásának felújítása, új szociális lakások felépítése stb. Ezt a szinergiát a demokratikus részvétel modelljeinek előmozdításával lehet kialakítani, bevonva az állampolgárokat a döntéshozatali folyamatokba és hozzájárulva az európai polgárság fogalmának konkrét megvalósításához. Ezeknek az elveknek a megvalósítása meghatározó tényező akkor, amikor szembe kell nézni a multikulturális társadalom jelentette kihívásokkal, meg kell erősíteni a közösséghez való tartozás érzését és az intézményekbe vetett hitet, vissza kell szorítani ugyanakkor a társadalmi kirekesztést és biztonságosabbá, nyitottabbá és toleránsabbá kell tenni a városokat.

A városi területek rehabilitációjának és regenerációjának előmozdítása – amely szándéka szerint jólétet és lehetőségeket teremt – az EU egyik legnagyobb megválaszolendő kihívása, megerősítve a város és fejlődés közötti, valamint a városközpontok és az őket körülvevő területek közötti kapcsolatot. Ahogy már említettük a városokban kiemelten jelentkeznek olyan problémák, mint munkanélküliség, diszkrimináció és szegénység. A fenntartható városfejlesztés európai modellje veszélyben van. A demográfiai változások – a népesség elöregedése, a lakosok számának csökkenése, a szuburbanizáció intenzív jelenségei – állnak számos, városonként különböző jellegű kihívás kiindulópontjában. Európára sem jellemző már a folyamatos gazdasági növekedés, ezért sok várost súlyosan fenyeget a gazdaság stagnálása vagy hanyatlása. Jelenleg gazdaságaink már nem képesek megfelelő foglalkoztatási szintet biztosítani, így a lakosság egyre növekvő hányada vagy kiszorul a munkaerőpiacról vagy kénytelen kevés szakértelmet igénylő vagy rosszul fizetett helyeken elhelyezkedni. Ez növeli az egyenlőtlenségeket, ugyanakkor még a leggazdagabb városokban is a gazdasági válság következtében egyre szélesebb körű a jövedelmek polarizációja és a társadalmi szegregáció.

A városok társadalmi és gazdasági fellendítése érdekében újra kell tehát gondolni a városfejlesztés és a területtervezés módszereit, és el kell kezdeni olyan tervezési gyakorlatok és beavatkozási eszközök összehasonlítását, amelyek képesek gazdagítani a környezeti, területi, kereskedelmi, szállítási és megvalósíthatósági politikákat a területek olyan sokoldalú

felhasználása révén, amely integrálja a tárgyi infrastruktúrákat a nem tárgyi kapcsolatok rendszerével.

Ebben az értelemben az Urban-hoz hasonló közösségi kezdeményezésű programok jelentősége meghatározó volt, mivel a "megvalósuló város" kapcsán eszközölt fellépéseken túlmenően lehetővé tett a társadalmi beilleszkedést célzó intézkedéseket is: a városi rehabilitáció eszközök és célkitűzések szemszögéből való újragondolását, valamint a szociális, gazdasági, környezeti és infrastrukturális intézkedések pusztán összességén túlmutató integrált szemléletet, többek között a helyi partnerségek bevonásával. Mindezek miatt érdemes ebben az irányban tovább haladni, és a városokat összességükben kezelni, hiszen csak ez mozdítja elő a problémák holisztikus szemléletű megoldását, csak így kerülhető el az egyes ágazatok elszeparálódása, és csak így lehet a közbelépés egyes részeinek integrálására irányuló elvet ténylegesen megvalósítani.

A kohéziós politika új menetrendjének a strukturális szemléletmód keretében olyan területirányítási fellépéseket kell kifejlesztenie, amelyek a városátalakítás társadalmi fenntarthatóságát prioritásként kezelik, tudatában annak, hogy a városi területek regenerációs és rehabilitációs folyamatai azzal a veszéllyel járnak, hogy a népesség legkiszolgáltatottabb rétegei kirekesztődnek. Ugyanakkor az életszínvonal emelkedését a területi identitás, emlékezet és történelem érvényesülésén keresztül biztosító eszközökről is gondoskodni kell. E célkitűzések megvalósulása érdekében a szakpolitikákat hozzá kell kötni az egyes területi sajátosságokhoz, úgy, hogy érvényesüljenek az egyedi vonások és a források. A globális gazdasági versenyképességet a helyi gazdaság szövetében gyökerező alapvető készségeken és forrásokon alapuló, a társadalmi részvételt és az innovációt ösztönző fenntartható helyi gazdaságoknak kell támogatniuk. Ebből a célból helyénvaló lenne újraindítani és ösztönözni a részvételen alapuló tervezés eszközét, mivel a cselekvési tervek és operatív programok kidolgozása során lehet valóban eszmét cserélni a szervezetekkel, polgárokkal és a helyi szereplőkkel, így alakítva ki partnerségeket.

Van ezután egy sor különlegesen érzékeny témakör, amelyekre érdemes figyelmet szentelni. Itt többek között a peremkerületek sokszor magukkal hordozott, de a jelenlegi válság által felerősített nehézségeiről beszélünk, amelyek a város szövetében sürgős megoldásra váró problémát jelentenek, ugyanakkor az egyik legfontosabb kihívást is jelentik a városok és az uniós intézmények számára. A peremkerületek helyzetét a lakosokkal együtt kell átgondolni, elkerülve a felülről lefelé utasító politikai hozzáállást, mivel az valószínűleg ellenállásba fog ütközni: lásd a zöldterületekbe tervezett hatalmas lakótömbök utópiáját, amely a történelmi városrészt fenyegetően körülvevő cementbarakkok realitásává vált. A peremkerületek rehabilitációjának kulcsa pontosan a városközponttal való szembeállítás felszámolásában van. A városközpontot ki kell vinni a peremkerületekbe, hogy azok a társadalmi-gazdasági fejlődés új modelljének példaképeivé válhassanak. Ily módon a társadalmi polarizációból adódó területi szegregáció születőben lévő, zárt, a társadalomhoz ellenségesen hozzáálló szubkultúrák kialakulását eredményező folyamatai is megakadályozhatók lehetnének.

Összhangban a Lipcsei Chartában, a toledói nyilatkozatban, a 2020-es területfejlesztési menetrendben, valamint a kohéziós politikáról szóló V. jelentésben meghatározott prioritásokkal és fő célkitűzésekkel hangsúlyozni kell a jövőbeli kohéziós politika területi dimenziójának jelentőségét. Az Európa 2020 stratégia legfontosabb célkitűzéseinek jobb teljesítése érdekében integrált, koherens és globális megközelítést kell alkalmazni, amely

bevonja az összes ágazatot, közigazgatási szintet és területet. E módszertan alkalmazása érdekében a rögzített koordinációs mechanizmusokat ki kell egészíteni rugalmas módszerekkel is, biztosítva a párbeszédet és az együttműködést a területi és közigazgatási szintek, valamint a városfejlesztésben érdekelt különféle ágazatok között.

A városi területekre fordított csekély figyelem az egyik legfőbb gyenge pont, ami miatt a lisszaboni stratégia nem tudta teljes mértékben teljesíteni célkitűzéseit a régiók és a területek fejlődése és homogénebbé tétele vonatkozásában. A helyi fejlődés modellje tehát erős eleme lehet a jövőbeli kohéziós politikának, hiszen mobilizálni tudja a legfontosabb tényezőket, köztük a helyi lakosság szakértelmét és motivációját, és ösztönözni tudja jobb döntéseket, és koherensebb, hatásosabb és gazdaságilag hatékonyabb intézkedések meghozatalát. A kohéziós politikába történő bevonás, valamint az abban való demokratikus és civil részvétel ösztönzése révén továbbá nagyobb láthatóságot lehet biztosítani a közösségi intézkedéseknek az EU azon területein is, amelyek nehezebb kihívásokkal néznek szembe, és amelyeket folyamatosan fenyeget az euroszkepticizmus szelleme, amely rendkívül gyakran rasszista és idegengyűlölő jelenségekkel jár együtt. A kohéziós politikának valódi változásra van szüksége, ami a városi területek fokozottabb és jobb bevonásán keresztül nem csupán az eredményeket és a célok teljesítését képes maximalizálni, de európai szellemiséget is kialakít, konszenzust teremt a közösségi intézményekkel és le tudja győzni a válság által felerősített bomlasztó tendenciákat is.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	27.11.2012
A zárószavazás eredménye	+: 36 -: 0 0: 1
A zárószavazáson jelen lévő tagok	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Victor Boştinaru, John Bufton, Salvatore Caronna, Nikos Chrysogelos, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva Kekuš, Constanze Angela Krehl, Petru Constantin Luhan, Ramona Nicole Mănescu, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Jens Nilsson, Jan Olbrycht, Younous Omarjee, Tomasz Piotr Poręba, Ewald Stadler, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Hermann Winkler
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Jan Březina, Andrea Cozzolino, Ivars Godmanis, Karin Kadenbach, Lena Kolarska-Bobińska, Heide Rühle, Vilja Savisaar-Toomast, Elisabeth Schroedter